

under Nr. 8; han meente nemlig, at Præsten ved Sindsstyggeanstalten, som tillige er Præst i en Landsby, der ligger i Nærheden af samme, kun behøvede at tage derfra og over til Anstalten og der gjentage den samme Prædiken; men jeg troer ikke, at det lader sig gjøre; thi hans Tilhørere paa det sidstnævnte Sted befindes jo under en saa særegen sjælelig Tilstand, at han naturligtvis maa være nødsaget til ved Udarbejdelsen af sit Foredrag ikke at tage dette Hensyn af Sigte. Hertil kommer, at der paa de Sogne dage meget ofte indtræffer det Tilfælde, at Patienter, som befindes i en bedre Tilstand, ønske Trøst og Opmuntring af deres Sjælesørger. Det er mig bekendt, at den nuværende Præst, og jeg haaber, at det samme vil blive Tilfældet med enhver efterfølgende, ingensinde nægter at høre disse Ulykkelige den aandelige Hjælp, som de maatte fordrø; jeg veed, at den nuværende Præst ved sin Virksomhed har erhvervet sig Taknemmelighed af mange enkelte Personer, som ere blevne helbrede paa Anstalten, og ligeledes af deres Familier. I det Hele taget betragter jeg en Sjælesørgers Virksomhed ved en Sindsstyggeanstalt for at være af en saadan Betskaffenhed, at man ikke meget ængstelig skal prutte om Lønningen til en saadan Mand, og da der her ikke er Tale om nogen stor Sum, skal jeg meget tilraade det ærede Thing at stemme mod Udvalgets Forslag, men derimod tiltræde Regjeringens.

Hofensorn: Jeg troer dog virkelig, at der foreligger tilstrækkelig Grund for det ærede Thing til at holde paa Udvalgets Forslag. Det vil nemlig erindres, at den tidligere Lønning var 300 Rd., og Udvalget har nu meent, at man i Anledning af det forøgede Arbejde kunde sætte Lønningen til 400 Rd. Udvalget er her gaaet ud fra, at det var en Løn, der stemmede med det Arbejde, som man ventede vilde komme til at paahvile ham; om Udvalget i den Henseende har ramt det Rigtige, eller om Regjeringen har ramt det, kan være vanskeligt at sige, men Udvalget har følt sig opfordret, navnlig ligeoverfor denne Stiftelse, til at paaminde Regjeringen om, hvor det var muligt, da at indføre og haandhæve en fornuftig Økonomi.

Derfor det senere maatte vise sig, at Virksomheden hos denne geistlige Mand, som giver sjælelig Pleie til disse Mennesker, som ere i Sindsstyggeanstalten, er saa særdeles heldig, og at den forøgede Mængde af Patienter, som kommer i Anstalten, fordrer extraordinære Anstrengelser af ham, da kan Regjeringen vistnok være fuldkommen forvisset om, at naar den kommer her til Thinget med saadanne Oplysninger, vil Thinget slet ikke paa nogen Maade frygte for at forøge denne Mandes Løn; men indtil da, indtil der er gjort Erfaringer i saa Henseende, mener Udvalget, at de 400 Rd. kunde være passende.

Den ærede Justitsminister har med Hensyn til Bogholderen og Forvalteren ligeledes anbefalet at forkaste det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet. Saavidt jeg forstod den ærede Justitsminister — jeg tilstaaer dog, at den store Afstand mellem hans Plads og min har gjort det noget vanskeligt for mig at høre ham; deri lægger jeg naturligtvis paa ingen Maade nogen Bebrejdelse mod den ærede Justitsminister for, at han ikke taler høit nok; men jeg beklager, at Salen er saaledes, at man ikke hører godt overalt — men, som sagt, det forekom mig, at den høitærede Justitsminister anbefalede det Princip, som Udvalget har fraaraadet, at nemlig Bogholder og Kassierer ikke bør forenes i een Person. Jeg skal derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det, som Udvalget holder paa, ikke er noget Nyt; tidligere har Forvalteren for Stiftelsen haabe været Forvalter og Kassierer, vi holde altsaa kun paa det, som er det nu Bestaaende, og vi ville ikke gaae ind paa en Forandring, som vi ansee for ikke at være stemmende med rigtige Principer, nemlig at Bogholderen og Kassierer skulde være forenede i een og samme Person. Skulde virkelig Forvalterens Forretninger ved Anstaltens Udvidelse være tiltagne eller komme til at tiltage meget betydeligt, saa maa dog i den Henseende ogsaa bemærkes, at der jo ikke bevilges saa Lidt til Contoirhold ved Anstalten. Jeg kan blandt andet erindre, at der paa Grund af den Udvidelse, Anstalten skal have, er normeret en fast Gage til en Skriver hele Aaret igjennem; denne Mand maa jo ogsaa kunne